

nim osebjem šole (defektolog, psiholog, logoped ...), ki najbolj pozna svoje varovance ter njihove reakcije. Vsak udeleženec ima možnost, da se psa dotakne, ga poboža, izvede najlažji pasji trikec, mu ponudi priboljšek. Je pa vse več šol, v katerih so še zlasti zainteresirani za program R.E.A.D. – Beremo s tačkami, ki ga opravljajo terapevtski pari od enkrat do štirikrat mesečno.

Pes se je v vrtcih in šolah pojavljal pri samesnih aktivnostih v preteklosti že velikokrat, vendar formalno ni bilo podanih nobenih zapisov ali opazanj o teh dejavnostih. V Društvu Tačke pomagačke (skrajšano ime) smo se tega lotili sistematično. Ledino formalnega uvajanja je orala Mojca Trampuš, profesorica matematike, ki dvakrat tedensko prihaja s terapevtsko psičko Šapo na Srednjo vzgojiteljsko šolo in gimnazijo v Ljubljani. Z uvajanjem tega programa je nadaljevala še Mateja Slapnik, ki prihaja s terapevtsko psičko Kity dvakrat tedensko na OŠ Pod goro v Slovenskih Konjicah. Obe sta se povezali z ZRSŠ (Zavod Republike Slovenije za šolstvo) in program prijavili kot inovacijski projekt. Prvi projekt je že uspešno zaključen, drugi je v fazi zaključevanja.

Za prisotnost terapevtskega psa pri učencih ali dijakih v vzgojno-izobraževalnih ustanovah je potrebno soglasje vodstva ustanove in soglasje staršev. Treba je poskrbeti, da so o prisotnosti psa v ustanovi obveščeni tudi zaposleni. Za dobro počutje psa morajo biti zagotovljeni tudi ustrezni prostorski pogoji. Pred prihodom terapevtskega psa v ustanovo je treba uporabnike, v našem primeru otroke, poučiti o pravilih druženja s psom. Pravila morajo biti obešena v ustanovi na javnem mestu. Še zlasti pomembno je, da vodniki poskrbimo za varnost učenec in varnost psa. Upoštevat je treba, da je živahno okolje za psa lahko naporno.

Terapevtska psička Kity med individualnimi urami počiva na svojem ležišču. Po potrebi jo vodnica vključuje v vzgojno-izobraževalni proces, in sicer pri:

- urjenju branja,
- sproščanju učenec,
- urjenju fine motorike pri učencu, ki je gibalno oviran (cerebralna paraliza),
- spodbujanju govora pri učencu z avtizmom,
- spodbujanju vztrajnosti in samonadzora pri učenki, ki je slabovidna (urjenje vidne pozornosti – poligon; izvajanje in učenje trikov – urjenje vztrajnosti in samonadzora).

Na OŠ Pod goro enkrat tedensko izvajajo tudi ure prostovoljne aktivnosti za učence tretjega razreda, kjer si otroci pridobijo splošna znanja o delu s psom. S pomočjo strokovnih delavk šole so izvedli tudi ure poučevanja v razredih prve, druge in tretje triade. Nekaj izmed teh ur je bilo pripravljenih kot hospitacijski nastopi za strokovne delavce šole. Ure so bile načrtovane tako, da je bila terapevtska psička

Terapevtska psička Kity pri šolskem pouku.

Za terapevtska psa Henrika in Divo so otroci skupaj z učiteljicami pripravili 'mini kulturni program'.

že omemba Kitynega obiska pokazala kot velik motivacijski faktor, ki so ga nadgradili še z njeno prisotnostjo pri uri. S temi aktivnostmi so dosegli, da so učenci vztrajali pri svojem učnem delu.

Poleg nekaterih omenjenih aktivnosti pa terapevtski par Mateja in Kiti že tri leta spremlja osmošolce na petdnevem bivanju v Centru šolskih in občinskih dejavnosti in drugošolce na tridnevem bivanju v naravi. Pridružita se jim tudi na pohodih, kjer se učenci družijo s psom, premagujejo stiske zaradi ločenosti od doma, ob psu izvedejo vodene aktivnosti (skrb za psa, krtačenje, triki ...).

Prisotnost terapevtskega psa v vzgojno-izobraževalnem procesu se lahko uporabi v različnih oblikah dela: individualne ure, pouk v razredu, krožki, spremstvo na športnih dnevih, spremstvo pri večdnevni bivanjih v naravi, tudi v projektu Noč branja itd. Pri vključevanju psa v pouk je pomembno, da je pri takšni uri prisoten

ni proces. Izobraževanje lahko strokovni delavec pridobi pri Društvu Tačke pomagačke, ki ga pripravi enkrat na leto. Samo vodnik psa, ki je ustrezno opremljen s kinološkim znanjem, ki zna opazovati svojega psa in mu zadovoljevati njegove potrebe, da se čuti varnega, lahko opravlja tako delo.

Dosedanje izkušnje kažejo, da so otroci ali dijaki ob kužku bolj sproščeni, motivirani in pogumnejši, da lažje vzpostavljajo socialne stike. Brezpogojna pasja nanklonjenost spodbuja občutke sprejetosti in varnosti. Pes v šolo prinese naravno zadovoljstvo, ki se ga ne da kupiti ali dobiti z računalniškega zaslona. Ni lepšega, če se k tebi stisne živo bitje, ki v srcu nima pomislekov in zadržkov, ampak te ima le brezpogojno rad.

Opomba: Avtorica prispevka Mateja Slapnik je profesorica defektologije na OŠ Pod